

entities in extraordinary operating conditions is substantiated. It is determined that the innovative activity of modern business entities is significantly influenced by an aggressive external environment, which, in turn, creates numerous problematic aspects that slow down the stages of their adaptation. At the same time, the extraordinary conditions of the country's development have not only affected the intensity of innovative activity of economic entities, but also highlighted several problems, both in its content and in its financial support. The author's proposal is provided for understanding the content of the definition of "innovative activity of economic entities" as ensuring the adaptation of sustainable development measures of economic entities, which include a package of innovative tools capable of improving the effectiveness organizational and management cycles in the production process, based on investment in scientific research and development aimed at implementing qualitative changes and introducing new types of products and technologies, taking into account measures to level existing risks and threats in the extraordinary conditions of future development. It is proposed to improve the quality of the process of innovative development of economic entities by adapting the principle of compliance and interconnection of innovative development of economic entities with the target purpose of sustainable development, as well as the principle of assessment and monitoring economic risk, which ensures realism and increases the effectiveness of the adaptation of planned measures in the future.

Keywords: innovative activity, economic entities, innovative segment, legislator, innovative idea, legal initiatives, military conflict, sustainable development, own financial resources, legislative regulator, regulatory acts, result of innovations.

Стаття надійшла до редакції / Received 07.12.2025

Прийнята до друку / Accepted 29.12.2025

Бібліографічний опис статті:

Кадала В.В., Гузенко О.П., Чуприна Я. О. Інноваційна діяльність суб'єктів господарювання: правовий базис, сталий розвиток, перспективи. Актуальні проблеми інноваційної економіки та права. 2026. № 1. С. 38-42.

Kadala V., Guzenko O., Chupryna Y. Innovative activities of business entities: legal basis, sustainable development, prospects. Actual problems of innovative economy and law. 2026. No. 1, pp. 38-42.

УДК: 351.84:355.1(477)

DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2026-1-9>

ЦИГАНОК Володимир Миколайович, аспірант кафедри цивільно-правових дисциплін і трудового права імені проф. О. І. Процевського, Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди, <https://orcid.org/0000-0003-1766-1457>

ОПТИМІЗАЦІЯ ТА ЦИФРОВІЗАЦІЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРОЦЕДУР НАДАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ГАРАНТІЙ СІМ'ЯМ ЗАГИБЛИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ТА УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ

Циганок В. М. Оптимізація та цифровізація адміністративних процедур надання соціальних гарантій сім'ям загиблих військовослужбовців: зарубіжний досвід та українські реалії.

У статті здійснено всебічний аналіз адміністративних процедур надання соціальних гарантій сім'ям загиблих військовослужбовців в Україні та обґрунтовано нагальну потребу їхньої докорінної оптимізації та системної цифровізації. Виклики, пов'язані з поточним станом, детально розглядаються через призму фрагментованої правової бази та численних колізій, відсутності механізму «єдиного вікна» та значної паперової тяганини. Особлива увага приділяється проблемам доведення обставин загибелі, зокрема щодо зниклих безвісти, смерті поза безпосередньою зоною бойових дій або летальних наслідків, спричинених психологічними травмами, що створює значне адміністративне та психологічне навантаження на родини загиблих. Дослідження базується на системному порівняльному вивченні прогресивного зарубіжного досвіду впровадження електронного урядування та автоматизованих систем у сфері соціального захисту ветеранів. Виявлено успішні моделі, реалізовані у таких країнах, як США, Канада, Ізраїль та Естонія, які демонструють ефективність централізованих цифрових платформ, автоматизованого міжвідомчого обміну даними та інтегрованих систем «кейс-менеджменту». На основі проведеного аналізу ідентифіковано ключові виклики, що перешкоджають цифровій трансформації в Україні, серед яких правові (застаріле законодавство, потреба в адаптації до електронного документообігу та принципу «digital by default»), технічні (інтероперабельність реєстрів, кібербезпека), організаційні (бюрократична інерція, потреба у навчанні персоналу та фінансуванні) та людські (рівень цифрової грамотності населення, доступність послуг). У підсумку, пропонуються науково обґрунтовані рекомендації щодо імплементації інноваційних підходів, включаючи законодавчі реформи, створення єдиної цифрової платформи, інтеграцію системи «кейс-менеджменту» та впровадження автоматизованих механізмів обміну даними. Реалізація цих пропозицій покликана забезпечити прозорість, швидкість, доступність та людиноорієнтованість процесу отримання належних виплат і послуг, сприяючи водночас підвищенню довіри до державних інститутів та забезпеченню гідної підтримки родинам полеглих захисників України.

Ключові слова: цифровізація, електронне урядування, соціальний захист, соціальні гарантії, сім'ї загиблих військовослужбовців, адміністративні процедури.

Постановка проблеми у загальному вигляді. В умовах повномасштабної збройної агресії проти України питання соціального захисту родин загиблих військовослужбовців набуває виняткової актуальності та стратегічного значення, адже держава, вимагаючи від своїх громадян найвищої самопожертви, зобов'язана забезпечити не лише гідне вшанування пам'яті полеглих, але й всебічну, ефективну та безперешкодну підтримку тим, хто залишився без їхньої опори. Утім, на жаль, адміністративні процедури надання соціальних гарантій, зокрема матеріальної допомоги, родинам захисників України часто виявляються обтяжливими, бюрократизованими та недостатньо прозорими. Ця ситуація не лише спричиняє додаткові страждання та фрустрацію у період глибокої жалоби, але й підриває довіру до державних інститутів та загалом принципів соціальної справедливості.

У сучасному світі, де цифрові технології вже стали невід'ємною частиною державного управління, саме оптимізація та цифровізація адміністративних процедур постають як ключовий інструмент для подолання цих викликів. Застосування сучасних інформаційно-комунікаційних технологій (далі – ІКТ) у сфері соціального захисту може кардинально змінити ситуацію, зробивши процес отримання допомоги швидшим, доступнішим, прозорішим та більш людиноорієнтованим.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Деякі аспекти цифровізації адміністративних послуг точково вивчали В. М. Нагаєв, А. С. Твердун [1], О. Грішнова, В. Лисенко [2]; серед молодих дослідників – В. Квашук [3] та ін. Утім, учені лише починають більше акцентувати увагу на різних аспектах цифровізації адміністративних процедур щодо дотримання соціальних гарантій для сімей загиблих військовослужбовців. Через це багато важливих питань і досі залишаються недостатньо вивченими та поза фокусом досліджень.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою цієї статті є аналіз проблемних аспектів існуючих адміністративних процедур, з'ясування прогресивного зарубіжного досвіду у цифровізації соціальної підтримки для військових та їхніх родин, а також розробка науково обґрунтованих рекомендацій щодо імплементації ефективних цифрових рішень в українських реаліях.

Виклад основного матеріалу дослідження. Цифровізація публічного адміністрування, відома як електронне урядування (e-governance), є комплексним процесом трансформації державних послуг та внутрішніх управлінських процесів за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій. Її базовими принципами виступають орієнтація на громадянина, прозорість, ефективність та доступність. Запровадження цифрових

рішень у сфері соціального захисту забезпечує значні переваги, зокрема суттєве підвищення ефективності за рахунок автоматизації рутинних операцій, скорочення строків розгляду звернень, мінімізацію впливу людського фактору та, як наслідок, зниження корупційних ризиків. Окрім того, цифровізація забезпечує рівний доступ до послуг незалежно від географічного розташування, сприяє кращій поінформованості громадян та формуює довіру до держави.

В умовах сучасної трансформації публічного адміністрування цифрова трансформація та диджиталізація виступають не лише як технічні інструменти, а як фундаментальний вектор і ключовий імператив реалізації соціальних функцій держави. Цей процес слід розглядати як докорінний механізм, орієнтований на оптимізацію системи взаємодії між інституціями соціального захисту та індивідами (громадянами), що є одержувачами публічних послуг. Особливо нагальною ця потреба постає у контексті соціального забезпечення осіб, які належать до особливої соціальної когорти, таких як військові ветерани та члени їхніх сімей. Ця категорія громадян, володіючи специфічним правовим статусом, потребує не просто соціальної допомоги, а комплексного, належного соціального обслуговування. Ефективність та доступність такого забезпечення можуть бути суттєво підвищені та гарантовані саме завдяки інтеграції ІКТ та інноваційних рішень. Їхньою першочерговою метою є не лише дебіюрократизація системи соціального управління, а й створення умов для більш прозорого, оперативного та персоналізованого надання соціальної підтримки, що ґрунтується на принципах людиноцентричності та довіри до державних інститутів [3].

Як стверджують науковці, в контексті модернізації публічного управління та підвищення ефективності взаємодії держави з громадянами цифрова трансформація адміністративних процедур виступає імперативним напрямом розвитку, адже її впровадження обумовлене низкою фундаментальних переваг, що докорінно змінюють парадигму надання державних послуг. Насамперед однією з ключових детермінантів є екстериторіальність та безперешкодний доступ, що дозволяє громадянам отримувати необхідні послуги дистанційно, незалежно від географічного розташування, повністю усуваючи необхідність фізичного відвідування відповідних установ. Ця трансформація призводить до суттєвої оптимізації часових та фінансових ресурсів, мінімізуючи черги та значно прискорюючи обробку запитів, що знижує транзакційні витрати як для держави, так і для заявників. Водночас автоматизація процедур сприяє забезпеченню максимальної прозорості процесів та суттєво знижує рівень потенційних корупційних ризиків завдяки об'єктивізації прийняття рішень та стандартизації алгоритмів. Зрештою, оперативність реагування на звернення громадян, що є наслідком цих змін, істотно підвищує якість обслуговування, формуючи довіру до державних інституцій та орієнтуючи публічні сервіси на потреби користувача.

Під цифровими механізмами надання адміністративних послуг слід розуміти комплекс інформаційно-комунікаційних інструментів та технологій, що інтегруються у систему публічного адміністрування, функціональна мета яких полягає у забезпеченні можливості громадянам та іншим суб'єктам права отримувати державні або муніципальні послуги в електронному форматі, використовуючи спеціалізовані електронні системи та платформи. Це включає не лише подачу заяв, а й отримання консультацій, відстеження статусу справ, взаємодію з державними органами та отримання результатів послуг в цифровій формі, що свідчить про глибоке переосмислення традиційних підходів до взаємодії держави і суспільства [1].

Однак впровадження цифрових інструментів супроводжується і певними викликами, серед яких

необхідно виділити потребу в адаптації нормативно-правової бази до нових реалій, забезпечення високого рівня кібербезпеки та надійного захисту персональних даних, подолання так званого «цифрового розриву» серед різних верств населення, а також значні інвестиції у відповідну інфраструктуру та навчання персоналу. У контексті соціальних гарантій для сімей загиблих військовослужбовців ці переваги та виклики мають особливе значення, оскільки йдеться про підтримку найбільш вразливих категорій населення, для яких держава має забезпечити максимально спрощений та комфортний доступ до належних їм прав.

Аналіз існуючої системи надання соціальних гарантій сім'ям загиблих військовослужбовців в Україні, зокрема матеріальної допомоги, вказує на її забюрократизованість, хоча б тому, що правова база, що регулює це питання, надто розгалужена і складається з численних законів, постанов Кабінету Міністрів України, відомчих нормативних актів, що створює постійні колізії, прогалини та неоднозначності у тлумаченні.

Ключовими проблемами, що суттєво ускладнюють для родин реалізацію їхнього права, є насамперед відсутність механізму «єдиного вікна» та розрізненість інстанцій, змушуючи сім'ї звертатися до численних державних органів – територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки (далі – ТЦК та СП), військових частин, медичних установ, Пенсійного фонду України, органів соціального захисту. Водночас кожен орган вимагає власний «пакет документів», що часто дублюється, створюючи надмірне та зайве адміністративне навантаження. До цього додається надмірна паперова тяганина та жорсткі вимоги до документації: процедури в переважній більшості залишаються паперовими, що вимагає багаторазових візитів, збору копій, засвідчень, апостилів, що є вкрай обтяжливим для осіб, які переживають втрату близької людини. Як наслідок, тривалість розгляду справ значно перевищує законодавчо встановлені строки, що зумовлено як великим навантаженням на відповідні органи, так і відсутністю ефективних механізмів обміну інформацією та автоматизації процесів. Окрім того, відсутність проактивного інформування та супроводу призводить до того, що родини рідко отримують вичерпну та своєчасну інформацію щодо своїх прав, переліку необхідних документів та алгоритму дій, що своєю чергою провокує помилки при оформленні, повторні звернення та відмови, а також відсутність відчуття підтримки з боку держави. Окремо варто виділити проблеми з доказуванням обставин, особливо у випадках зникнення особи безвісти, загибелі за обставин, що не є «очевидними бойовими діями», або смерті внаслідок психологічних травм, пов'язаних з війною. У таких ситуаціях процедури доказування є надзвичайно складними та виснажливими, часто вимагають тривалих судових рішень. Ці недоліки не лише уповільнюють надання життєво необхідної допомоги, а й посилюють психологічний тягар родин, що перебувають у стані глибокої втрати, підриваючи їхню віру в справедливість та ефективність держави.

Багато країн світу, які мають значний досвід збройних конфліктів або розвинені системи електронного урядування, вже успішно впровадили цифрові рішення для оптимізації соціальної підтримки ветеранів та їхніх родин, і цей досвід є цінним джерелом для застосування найкращих практик. Наприклад, США через свій Департамент у справах ветеранів (VA) активно використовують цифрові платформи, такі як VA.gov [4], що дозволяють ветеранам та їхнім родинам подавати заявки на отримання пільг, відстежувати статус звернень, отримувати медичні послуги та консультації онлайн. Ця система інтегрована з різними реєстрами та базами даних, що значно спрощує верифікацію інформації, а персоналізовані цифрові кабінети дозволяють отримувати послуги проактивно [5; 6].

В Ізраїлі, з огляду на постійну військову загрозу, система соціального захисту родин загиблих військовослужбовців є надзвичайно ефективною. Хоча детальна інформація про рівень цифровізації є обмеженою через питання безпеки, відомо, що функціонує централізована система обліку та швидкого реагування на потреби сімей. Тут впроваджено принцип «одного вікна» та персонального супроводу (кейс-менеджменту), де за родину закріплюється спеціальний працівник, який допомагає у вирішенні всіх питань через використання внутрішніх цифрових ресурсів для обміну інформацією між відомствами [7].

Канада також активно розвиває цифрові сервіси для ветеранів через Veterans Affairs Canada [8], чий портал My VAC Account дозволяє подавати заявки на широкий спектр програм, керувати виплатами та спілкуватися з представниками ВА, приділяючи особливу увагу забезпеченню конфіденційності та безпеці даних [9]. Навіть Естонія демонструє еталонний досвід у створенні повноцінного «електронного уряду», адже її система X-Road забезпечує безпечний обмін даними між усіма державними реєстрами, що дозволяє громадянам отримувати більшість послуг без необхідності подавати паперові документи або самостійно збирати довідки [10]. Впровадження такої моделі в Україні дозволило б автоматизувати перевірку даних про загиблого військового та склад його родини, значно прискоривши процес призначення допомоги.

Спільними рисами всіх цих успішних міжнародних практик є наявність централізованих цифрових платформ, принцип «єдиного вікна» для отримання послуг, автоматизований обмін даними між державними установами, активне використання електронного документообігу та цифрового підпису, а також проактивний підхід до інформування та надання допомоги.

Впровадження ефективних цифрових рішень в Україні для соціального захисту сімей загиблих військовослужбовців вимагає подолання низки суттєвих викликів. Насамперед це правові виклики, адже чинне законодавство України не завжди повною мірою адаптоване до цифрових реалій. Необхідним є внесення системних змін до законів та підзаконних нормативно-правових актів, які дозволили б повноцінно використовувати електронні документи, визнавали б електронний документообіг як основний, забезпечували б правову основу для міжвідомчого обміну даними та запроваджували принцип «цифровий за замовчуванням» (digital by default) для державних послуг.

Поруч із цим існують і технічні виклики, позаяк, незважаючи на значні успіхи у цифровізації окремих державних послуг (наприклад, через портал «Дія»), залишається нагальна потреба в забезпеченні повної взаємодії та інтероперабельності між різними державними реєстрами та інформаційними системами МОУ, МВС, ПФУ, Мінсоцполітики, ДМС, ДПС та інших відомств. Також надзвичайно важливим є постійне оновлення IT-інфраструктури та забезпечення високого рівня кібербезпеки для захисту чутливих персональних даних.

Не менш значущими є організаційні виклики, що вимагають подолання інерції та опору змінам з боку бюрократичного апарату, навчання персоналу новим цифровим інструментам та методам роботи, а також забезпечення належного фінансування для розробки та підтримки цифрових систем. Особливо слід враховувати людський фактор та воєнні умови: необхідно зважати на рівень цифрової грамотності населення, особливо у віддалених регіонах або серед старших вікових груп. В умовах війни особливу увагу слід приділяти забезпеченню доступу до цифрових послуг для внутрішньо переміщених осіб, мешканців деокупованих територій та тих, хто може мати обмежений доступ до інтернету або технічних засобів. Більше того, довіра до системи вимагає не лише її функціональності, а й

беззаперечних гарантій конфіденційності, захисту даних та прозорості у роботі.

На основі проведеного аналізу існуючих проблем та вивчення точкового зарубіжного досвіду пропонується підхід до оптимізації та цифровізації адміністративних процедур надання соціальних гарантій сім'ям загиблих військовослужбовців, що передбачає наведені нижче ключові напрями.

Насамперед необхідні законодавчі реформи, включаючи розробку та ухвалення уніфікованого нормативно-правового акту, що комплексно регулюватиме всі аспекти соціального захисту сімей загиблих військовослужбовців, з чітким визначенням термінів, процедур та інтеграцією цифрових підходів. Варто також внести зміни до чинного законодавства, які дозволить автоматизований міжвідомчий обмін даними, використання електронних документів як оригіналів, а також закріплять можливість подачі заяв та отримання послуг лише в електронній формі, зберігаючи альтернативну паперову форму для тих, хто не має доступу до цифрових послуг.

Вкрай важливим є створення Єдиної цифрової платформи/порталу, яка буде інтегрованою та розробленою, наприклад, у рамках порталу «Дія» або як спеціалізований портал, що має стати єдиною точкою входу для всіх звернень, пов'язаних із соціальними гарантіями для сімей загиблих військовослужбовців. Платформа повинна забезпечувати подачу заяв онлайн, можливість відстеження статусу розгляду, доступ до інформації про належні пільги, завантаження електронних документів, а також інтерактивний зворотний зв'язок.

Одночасно має бути впроваджена система «кейс-менеджменту» з цифровими інструментами, що передбачає запровадження інституту персональних «кейс-менеджерів» – соціальних фахівців, які супроводжуватимуть кожну родину, надаватимуть консультації, допомагатимуть у заповненні документів та взаємодії з державними органами і мають бути оснащені цифровими інструментами для оперативного доступу до інформації та координації процесів.

Необхідно забезпечити автоматизований міжвідомчий обмін даними через повну інтероперабельність та автоматизований обмін інформацією між реєстрами Міністерства оборони (ТЦК та СП, військові частини), Міністерства внутрішніх справ, Міністерства охорони здоров'я, Пенсійного фонду України, Міністерства соціальної політики та інших відомств, що дозволить мінімізувати необхідність особистого збору довідок та документів.

Також ключовим є перехід до проактивного підходу до надання послуг шляхом розроблення механізмів, які дозволять системі автоматично ідентифікувати право на певні гарантії на основі наявних даних у реєстрах та проактивно інформувати родини про їхні права та можливості, включаючи можливість попереднього заповнення форм заяв.

Невід'ємною складовою успіху є захист даних та кібербезпека, адже розробка та впровадження надійних систем захисту персональних даних та кібербезпеки на всіх цифрових платформах і реєстрах забезпечує дотримання найвищих стандартів конфіденційності.

Важливими є навчання та підтримка, що має охоплювати організацію систематичного навчання для держслужбовців, які працюють із сім'ями загиблих, щодо нових цифрових інструментів та клієнтоорієнтованих підходів. Водночас доцільно забезпечити родинам доступні консультації та супровід щодо користування цифровими послугами, зокрема через роботу гарячих ліній та створення онлайн-довідників.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Проблеми, що виникають при отриманні матеріальної допомоги та інших соціальних гарантій сім'ями загиблих військовослужбовців в Україні, є прямим наслідком застарілих адміністративних процедур

та недостатнього використання потенціалу цифровізації. Доктринальне осмислення цих викликів та ґрунтовне вивчення зарубіжного досвіду свідчать про нагальну необхідність радикальних змін.

Цифровізація адміністративних процедур – це не просто технічна модернізація, а фундаментальна трансформація підходів до соціального захисту, що має стати проявом турботи та поваги держави до тих, хто віддав найцінніше за її незалежність. Впровадження запропонованих рекомендацій – уніфікація

законодавства, створення єдиної цифрової платформи, автоматизований обмін даними, принцип «кейс-менеджменту» та проактивний підхід – дозволить створити сучасну, ефективну, прозору та людяноорієнтовану систему соціальних гарантій. Лише такий комплексний підхід забезпечить гідну реалізацію прав родин загиблих героїв, стане запорукою соціальної справедливості та зміцнить довіру суспільства до держави в цей надзвичайно складний період.

Література.

1. *Нагаєв В.М., Твердун А.С.* Цифровізація надання адміністративних послуг органами місцевого самоврядування. *Інформаційні технології в сучасному світі*: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених. Харків: ДБТУ, 2025. С. 296-298. URL: <https://repo.btu.kharkiv.ua/server/api/core/bitstreams/a51eb578-7946-4638-885c-230d9a9f96a7/content>.
2. *Гришнова О., Лисенко В.* Реінтеграція учасників бойових дій у цивільне життя: проблеми зайнятості та шляхи їх розв'язання. *Вчені записки Університету «КРОК»*. 2024. Випуск 2 (74). С. 146-156.
3. *Квашук В.* Цифровізація соціального обслуговування у процесі реінтеграції ветеранів. *Соціальна робота та соціальна освіта*. 2025. Випуск 1 (14). С. 105-111.
4. Veterans Affairs USA. URL: <https://www.va.gov>.
5. *Wilmoth J.M., London A.S., Heflin C.M.* The use of VA Disability Compensation and Social Security Disability Insurance among working-aged veterans. *Disability and Health Journal*. 2015. Vol. 8. Issue 3. P. 388-396. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.dhjo.2015.02.004>. URL: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1936657415000308>.
6. *De Wit L.* The Development of Social Security in America. *Social Security Bulletin*. 2010. Vol. 70. No. 3. URL: <https://www.issa.int/sites/default/files/external-references/files/The-Development-of-Social-Security-in-America-56904.pdf>.
7. *Gal J., Bar M.* The Needed and the Needy: The Policy Legacies of Benefits for Disabled War Veterans in Israel. *Journal of Social Policy*. 2000. Vol. 29. Issue 4. P. 577-598. DOI: <https://doi.org/10.1017/S0047279400006103>.
8. Veterans Affairs Canada. URL: <https://www.veterans.gc.ca/en>.
9. Financial Security Among Veterans in Canada. URL: https://publications.gc.ca/collections/collection_2020/acc-vac/V32-427-2020-eng.pdf.
10. *Siplane A.* Perception and Care of Veterans: The Estonian Case. *Journal of Veterans Studies*. 2024. № 10(2). P. 33-40. DOI: <https://doi.org/10.21061/jvs.v10i2.503>.

References.

1. *Nahaiev, V.M., Tverdun, A.S.* (2025). «Digitalization of administrative services by local governments». *Informatsijni tekhnologiji v suchasnomu sviti*. [Tsyfrovizatsiia nadannia administratyvnykh posluh orhanamy mistsevoho samovriaduvannia]. *Proceeding of the Materials of the Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii zdobuvachiv vyschoi osvity i molodykh uchenykh*. Kharkiv: DBTU. pp. 296-298. Available at: <https://repo.btu.kharkiv.ua/server/api/core/bitstreams/a51eb578-7946-4638-885c-230d9a9f96a7/content>.
2. *Hrishnova, O., Lysenko, V.* (2024). «Reintegration of combatants into civilian life: employment problems and ways to solve them». *Vcheni zapysky Universtyetu «KROK»*. Issue 2 (74). pp. 146-156.
3. *Kvashuk, V.* (2025). «Digitalization of social services in the process of reintegration of veterans». *Sotsial'na robota ta sotsial'na osvita*. Issue 1 (14). pp. 105-111.
4. Veterans Affairs USA. Available at: <https://www.va.gov>.
5. *Wilmoth, J.M., London, A.S., Heflin, C.M.* (2015). «The use of VA Disability Compensation and Social Security Disability Insurance among working-aged veterans». *Disability and Health Journal*. Vol. 8. Issue 3. pp. 388-396. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.dhjo.2015.02.004>.
6. *De Wit, L.* (2010). «The Development of Social Security in America». *Social Security Bulletin*. Vol. 70. No. 3. Available at: <https://www.issa.int/sites/default/files/external-references/files/The-Development-of-Social-Security-in-America-56904.pdf>.
7. *Gal, J., Bar, M.* (2000). «The Needed and the Needy: The Policy Legacies of Benefits for Disabled War Veterans in Israel». *Journal of Social Policy*. Vol. 29. Issue 4. pp. 577-598. DOI: <https://doi.org/10.1017/S0047279400006103>. Available at: <https://www.cambridge.org/core/journals/journal-of-social-policy/article/abs/needed-and-the-needy-the-policy-legacies-of-benefits-for-disabled-war-veterans-in-israel/141252ADBBD4B66E856B38627750C611>.
8. Veterans Affairs Canada. Available at: <https://www.veterans.gc.ca/en>.
9. Financial Security Among Veterans in Canada. Available at: https://publications.gc.ca/collections/collection_2020/acc-vac/V32-427-2020-eng.pdf.
10. *Siplane, A.* (2024). «Perception and Care of Veterans: The Estonian Case». *Journal of Veterans Studies*. № 10(2). pp. 33-40. DOI: <https://doi.org/10.21061/jvs.v10i2.503>.

Abstract.

Tsyhanok V. Optimization and digitalization of administrative procedures for providing social guarantees to families of deceased military servants: foreign experience and Ukrainian realities.

The article provides a comprehensive analysis of the administrative procedures for providing social guarantees to the families of deceased military personnel in Ukraine, justifying the urgent need for their radical optimization and systematic digitization. The challenges associated with the current situation are examined in detail through the prism of a fragmented legal framework and numerous conflicts, the lack of a "single window" mechanism, and significant red tape. Attention is paid to the problems of proving the circumstances of death, regarding missing persons, death outside the direct combat zone, or death because of psychological trauma, which creates a significant administrative and psychological burden on families. The study is based on a systematic comparative analysis of progressive foreign experience in implementing e-government and automated systems in the field of social protection for veterans. Successful models have been identified in countries such as the United States, Canada, Israel, and Estonia, which demonstrate the effectiveness of centralized digital platforms, automated interagency data exchange, and integrated case management systems. Based on the analysis, key challenges hindering digital transformation in Ukraine were identified, including legal (outdated legislation, the need to adapt to electronic document management and the "digital by default" principle), technical (interoperability of registries, cybersecurity), organizational (bureaucratic inertia, the need for staff training and funding), and human (the level of digital literacy of the population, accessibility of services). As a result, scientifically based recommendations are proposed to implement innovative approaches, including legislative reforms, the creation of a unified digital platform, the integration of a case management system, and the introduction of automated data exchange mechanisms. The implementation of these proposals is intended to ensure transparency, speed, accessibility, and a people-centered approach to receiving appropriate payments and services, thereby increasing trust in state institutions and ensuring decent support for the families of Ukraine's fallen defenders.

Keywords: digitalization, e-government, social protection, social guarantees, families of deceased military personnel, administrative procedures.

Стаття надійшла до редакції / Received 05.12.2025

Прийнята до друку / Accepted 28.12.2025

Бібліографічний опис статті:

Циганок В. М. Оптимізація та цифровізація адміністративних процедур надання соціальних гарантій сім'ям загиблих військовослужбовців: зарубіжний досвід та українські реалії. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права*. 2026. № 1. С. 42-45.

Tsyhanok V. Optimization and digitalization of administrative procedures for providing social guarantees to families of deceased military servants: foreign experience and Ukrainian realities. *Actual problems of innovative economy and law*. 2026. No. 1, pp. 42-45.